

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครอง
ท้องถิ่น อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

นางสาวสิริภัทร สิงหาจุลเกตุ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จำนวน 6 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ในสถานศึกษา ของในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี และเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ทั้ง 6 ด้าน โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษาและระดับประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ โรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 103 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficeint) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา วิเคราะห์โดยใช้ค่า t-test แบบ Independent สำหรับประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์โดยใช้ค่า (One-way analysis of variance) เมื่อไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ้ (Scheffe Post hoc Comparison)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 103 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นวุฒิการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี โดยประสบการณ์ 5-10 ปี

ประสบการณ์ มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป และประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ครูที่มีความคิดเห็น โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมและรายด้านไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

คำสำคัญ

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส

อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

บทนำ

กุญแจสำคัญในการแข่งขันในเวทีโลก คือคุณภาพและสมรรถภาพของคนไทยทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเด็กไทย ให้มีความพร้อมรองรับการเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน ในปี 2558 คุณภาพและสมรรถภาพดังกล่าว หมายถึง ความสามารถในการอ่าน เขียน การคิด คำนวณ คิววิเคราะห์ ความสามารถทางเทคโนโลยี และการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศ ทั้งภาษาสากลและภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น นอกจากนี้ เด็กไทยควรมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ความรู้ในวิชาแกน ทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ ทักษะการเรียนรู้และการสร้างนวัตกรรม และทักษะ ทางข้อมูล สื่อ และเทคโนโลยี พร้อมทั้งทักษะชีวิตในระบบเศรษฐกิจสังคมพหุวัฒนธรรม ท่ามกลาง ความเปลี่ยนแปลง สถานการณ์รุนแรงและภัยพิบัติต่างๆ ความท้าทายดังกล่าว เป็นแรงผลักดัน ให้การศึกษาไทยต้องมีการพัฒนาอย่างเร่งด่วน โดยการเรียนรู้ยุคใหม่ต้องสอนให้น้อยลงและเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้น ให้ความสำคัญกับทักษะมากกว่าสาระการเรียนรู้

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า การแก้ปัญหา และการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญโดยตรงกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นผู้รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหาช่วยพัฒนาฟื้นฟูศักยภาพของบุคคลให้สามารถพึ่งตนเองพัฒนาชุมชนและพัฒนาสังคมได้ นอกจากนี้การศึกษายังเป็นเครื่องมือในการปลูกจิตสำนึกของบุคคลให้เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการเห็นคุณค่าการอยู่ร่วมกัน สร้างและพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ความสามารถในทุกด้านได้อย่างสันติสุข การศึกษาจึงเป็นกระบวนการพัฒนาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะที่เป็นรากฐานของการพัฒนาอื่น ๆ (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 9)

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนามนุษย์ให้มีความเจริญอกงามทั้งทางสติปัญญา ความรู้ คุณธรรมความดีงามในจิตใจ มีความสามารถที่จะทำงานและคิดวิเคราะห์ได้ถูกต้อง สามารถเรียนรู้ แสวงหาความรู้ ตลอดจนใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์ มีสุขภาพร่างกายและจิตใจสมบูรณ์ แข็งแรงประกอบอาชีพได้ มีวิถีชีวิตกลมกลืนธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสามารถปรับตัวได้ สังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว(สุมน อมรวิวัฒน์, 2550:461)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 รวมทั้งวิสัยทัศน์การจัดการศึกษาแห่งชาติและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ได้ให้ข้อมูลว่า เป็นหน่วยงานภาครัฐสังกัดกระทรวงมหาดไทย ก็ยึดหลักการกระจายอำนาจเพื่อประโยชน์ของรัฐและท้องถิ่น เน้นผลประโยชน์ของท้องถิ่นโดยตรงให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพื่อสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง แต่ มีภารกิจเกี่ยวกับการจัดและการส่งเสริมการศึกษาระดับพื้นฐาน โดยมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา พ.ศ. 2546

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของไทยต้องเริ่มจากสถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการพัฒนาคุณภาพของตนเองโดยการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษานั้นจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพภายใน

ผสมผสานอยู่ในกระบวนการบริหารและการจัดการเรียนการสอนตามปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาอาจจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นว่าสถานศึกษาจะจัดการศึกษาให้มีคุณภาพไปตามมาตรฐานที่กำหนดเพื่อทำให้เด็กไทยเป็นคนที่มีความสามารถและมีความสุขจะได้ช่วยกันสร้างสรรค์สังคมไทยให้มีสันติสิ่งแวดล้อมยั่งยืน เศรษฐกิจมั่นคงสามารถร่วมมือและแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้อย่างมีศักดิ์ศรีในสังคมโลกต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2550 : 4)

โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาเป็นโครงการที่สำคัญโครงการหนึ่งที่มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีมีส่วนช่วยพัฒนาสังคมและประเทศชาติเป็นโครงการที่มุ่งให้เยาวชนทุกคนที่เรียนจบระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ได้มีโอกาสเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยรัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดเป็นการเปิดโอกาสหรือขยายโอกาสให้เยาวชนมีพื้นฐานการศึกษาให้สูงขึ้นในระยะแรกให้ดำเนินการเป็นโครงการนำร่องเพื่อศึกษารูปแบบที่เหมาะสมในการขยายการศึกษาภาคบังคับต่อจากการศึกษาระดับประถมศึกษา(ชั้นประถม – ศึกษาปีที่ 6) อีก 3 ปีเริ่มจากให้กรมสามัญศึกษาเปิดโรงเรียนสาขามัธยมศึกษาตอนต้นและเปิดโรงเรียนใหม่เพิ่มขึ้นปีละ 50 – 100 โรงเรียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2532 เป็นต้นมาแต่ยังพบว่ายังมีเยาวชนที่อยู่ห่างไกลออกไป โดยเฉพาะในชนบทไม่สามารถมาเรียนได้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2533 มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ(สพช.) จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความพร้อมทั่วประเทศรวม 119 โรงเรียนใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)ในปีการศึกษา 2533 โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือกรมการศึกษานอกโรงเรียนกรมการศาสนาและกรมอาชีวศึกษาร่วมจัดการศึกษาเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาเช่นเดียวกัน(กรมวิชาการ. 2540 : 1)

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเปิดโอกาสให้นักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยต้องสอบแข่งขันและไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ภายใต้หลักการมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถให้ออกไปประกอบอาชีพตามความถนัดและความสนใจรวมทั้งการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยมีเป้าหมายของการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมกับตนในการทำประโยชน์ให้สังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2536 : 2)

การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักที่สำคัญในการบริหารและจัดการศึกษาในโรงเรียนผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจขอบข่ายของเนื้อหาและหลักการบริหารงานวิชาการรวมไปจนถึงจัดการเรียนการสอนของครูอาจารย์จัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อจะได้วางแผนได้ถูกต้องมีการจัดการบริหารที่ดี โดยมีเทคนิควิธีการที่จะทำให้สถานศึกษามีคุณภาพได้การบริหารงานด้านวิชาการเป็นภารกิจที่ยิ่งใหญ่ของผู้บริหารสถานศึกษาและเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีความก้าวหน้าเป็นไป อย่างมีคุณภาพได้ตามเป้าหมายและความคาดหวังของหลักสูตร โดยทั่วไปงานวิชาการจะประกอบด้วยการศึกษาปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่นการพัฒนาและการนำหลักสูตรไปใช้การจัดเตรียมการเรียนการสอนการจัดวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนและสื่อการเรียนการสอนการส่งเสริมการสอนการวัดผลประเมินผล การดำเนินงานเกี่ยวกับห้องสมุดแหล่งการเรียนรู้การนิเทศติดตามผลการวางแผนและการกำหนดวิธีการดำเนินวิชาการรวมถึงการประชุมทางวิชาการ(สนั่น มีสัจธรรม, 2540 : 3)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จ. ปทุมธานี สำหรับงานวิจัยที่ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในขอบข่าย 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดผลประเมินผล 4) ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 5) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา 6) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพในสถานศึกษาเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และเป็นข้อมูลในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้เหมาะสมและผลการวิจัยสามารถนำไปสู่แนวคิดใหม่ๆ ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จ.ปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จ.ปทุมธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ซึ่งครอบคลุมภาระหน้าที่ตามองค์ประกอบสำคัญของการบริหารงานวิชาการใน 6 ด้าน

- 1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 1.3 ด้านการวัดผลและประเมินผล
- 1.4 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 1.5 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา
- 1.6 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จ.ปทุมธานี ประชากร จำนวน ครู 140 คน และทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 103 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขต
อำเภอลำลูกกา จ.ปทุมธานี จำแนกตามสถานภาพทางสังคม คือ

3.1.1.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

3.1.1.2 ปริญญาตรีสูงกว่าปริญญาตรี

3.1.2 ประสบการณ์การทำงาน จำแนกเป็น

3.1.2.1 ไม่เกิน 5 ปี

3.1.2.2 5 – 10 ปี

3.1.2.3 ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จ.ปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครูโรงเรียนดอน
เมืองทหารอากาศบำรุง ปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 110 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ
Morgan โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น
แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาดัชนีความสอดคล้อง
(Index of Congruence : IOC) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์
ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นใช้สูตร
สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น
เท่ากับ 0.95 โดยแบ่งสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ตอนที่ 2 เนื้อหาที่
จะทำการวิจัย ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติด้วย
t-test แบบ Independent และ ANOVA (One-way analysis of variance) สำหรับตัวแปรเพศและ
ประสบการณ์การทำงาน

ผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 103 คน พบว่า ผู้ตอบ
แบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นวุฒิการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี โดยประสบการณ์

5-10 ปี มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ประสบการณ์ 5-10 ปี และต่ำกว่า 5 ปี ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ครูที่มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมและรายด้านไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยมีความคิดเห็นด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการศึกษา และ อันดับสุดท้ายคือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการจัดทำรายงานคุณภาพ การศึกษาประจำปี(SAR) และสรุป รายงานประจำปีโดยการเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดและเผยแพร่ให้สาธารณชนทราบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญในการจัดทำรายงานคุณภาพ ให้ทราบระดับคุณภาพของ

สถาบันการศึกษาในการดำเนินการภารกิจต่างๆ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาโรงเรียนในแต่ละด้านให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชชัย สิงห์จันทร์ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่พะเยา เขต 1 ผลการศึกษาพบว่างานบริหารหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้พบว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แนวทางการบริหารคือแนะนำส่งเสริมให้ครูดำเนินการตามหลักสูตร กำหนดการสอน แผนการสอน เอกสารคู่มือครู จัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและสอดคล้องกับ สภาพบริบทของโรงเรียนและชุมชน ตลอดจนจัดให้มีเอกสารประกอบหลักสูตรอย่างพอเพียง จำเป็นต่อความต้องการใช้งานพัฒนาคุณภาพครูผู้สอน พบว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แนวทางการบริหารคือสนับสนุนให้ครูผู้สอนมีโอกาสเข้าร่วมประชุม อบรม และสัมมนาจาก หน่วยงานอื่น นำข้อมูลสารสนเทศด้านการพัฒนาคุณภาพครูผู้สอนมาใช้ในการพัฒนา การจัดการเรียนการสอนและจัดให้มีการประชุมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการร่วมกับ ชุมชนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง งานการจัดการเรียนการสอนพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก แนวทางการบริหารคือ จัดครูประจำชั้น ครูประจำวิชา โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์และความถนัดของครู จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านการจัดการเรียนการสอนและนำ ข้อมูลสารสนเทศด้านการจัดการเรียนการสอนมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียน ขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จึงสรุปได้ว่างาน วิชาการเป็นงานที่ต้องให้ความสำคัญ เพราะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการให้วิชาความรู้แก่นักเรียน โดยตรง ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพของเด็ก

ด้านที่ 2 ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อยู่ โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสถานศึกษามีการส่งเสริมให้ผู้สอนจัดการเรียนรู้ และ แหล่งเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนให้การส่งเสริมให้ครูผู้สอน จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายใน ภายนอก สถานศึกษา เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาดา สาย จิน (2556 : บทคัดย่อ) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กร บริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนพบว่าครูผู้สอนที่มี ประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร

สถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการบริหารงบประมาณอยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่า งบประมาณเป็นทรัพยากรที่สำคัญ ในการขับเคลื่อนสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

ด้านที่ 3 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการแต่งตั้งคณะกรรมการวัดผลประเมินผล การ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการวัดผลและประเมินผลของโรงเรียนที่ครอบคลุมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำที่ชัดเจนเกี่ยวกับระเบียบการวัดผลประเมินผลด้วยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายของโรงเรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของถนอมรัตน์ สิทธิเสนี(2550) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน ผลการวิจัยดังนี้ 1) สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบนในภาพรวมทั้ง 12 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 11 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 2) ปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน ในภาพรวมทั้ง 12 ด้าน อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน 3) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพบว่าโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่.05 เมื่อศึกษารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการแนะแนว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 นอกจากนั้นไม่แตกต่างกัน ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัด

ปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่า บุคลากรเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่มีผลต่อการบริหารสถานศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ด้านที่ 4 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยภาพรวมและรายข้อมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสถานศึกษามีการนำผลการประเมินการใช้สื่อการเรียนการสอนมาวางแผนเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานต่อไป ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะช่วยทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้นเป็นรูปธรรม การรับรู้แจ่มแจ้งชัดเจนขึ้น เกิดความประทับใจ เร้าใจ จดจำได้นาน และครูผู้สอนมีความรับผิดชอบและเอาใจใส่ต่อหน้าที่ของความเป็นครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณภา แซ่ตัน (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มบูรพาศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐมเขต 1 ผลการศึกษาพบว่าโดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ด้านการวางแผน รองลงมาด้านการบังคับบัญชาและต่ำสุดด้านการประสานงานและความคิดเห็นจากข้อเสนอแนะเรื่องที่มีความถี่มากที่สุดเรื่องการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายร่วมกับครู ได้ศึกษาความคิดเห็นของของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอท่าลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการ พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการ และการทำงานของบุคคลทุกคนในสถานศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษาต้องวางแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการที่มีเป้าหมายชัดเจนมากขึ้น

ด้านที่ 5 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการสร้างตระหนักรู้ให้แก่บุคลากรเห็นถึงประโยชน์ และความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเพื่อการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนหรือพัฒนาในสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้นพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครายุทธ ศรีใจอินทร์ (2553 : 288) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนำเสนอกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กแบบรวมเรียน ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่าผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นปัญหาลำดับแรกคือการจัดทำคู่มือวิจัย

เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ได้ศึกษาความคิดเห็นของของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่าผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนในการกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการต่าง ๆ อย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้อย่างชัดเจน และให้ความสำคัญกับทุกฝ่าย และคณะกรรมการตรวจสอบ ติดตาม และรายงานผลการประเมินอย่างต่อเนื่อง

ด้านที่ 6 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพในสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี(SAR) และสรุป รายงานประจำปีโดยการเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดและเผยแพร่ให้สาธารณชนทราบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีหลักประกันและความมั่นใจว่าสถานศึกษาจัดการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน ในการดำเนินการภารกิจต่างๆ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไกรวัลย์ รัตนะ(2556:บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และรายงานผลการประเมินงานวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง 2) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน ตามสถานภาพและวุฒิการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่แตกต่างกันตามประสบการณ์ในการทำงานกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดเล็กมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกับกลุ่มอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่/ขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่/ขนาดใหญ่พิเศษมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ได้ศึกษาความคิดเห็นของของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียน

ขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารงานวิชาการอย่างสม่ำเสมอ และมีการจัดอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนางานด้านวิชาการของโรงเรียนแก่ครูผู้สอน จึงทำให้ครูเกิดความเข้าใจและยอมรับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

2. จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน วุฒิการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความเข้าใจหลักสูตรที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพด้านวิชาการ เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดีมีปัญญาและมีคุณภาพชีวิตที่อีกทั้งผู้บริหาร โรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารงานวิชาการอย่างสม่ำเสมอ และมีการจัดอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนางานด้านวิชาการของโรงเรียนแก่ครูผู้สอน จึงทำให้ครูเกิดความเข้าใจและยอมรับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุเทพ นาคสิงห์ (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ปกครองนักเรียนในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูผู้สอนผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ปกครองนักเรียนในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรีเมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าในด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา และด้านการสรุปผล การดำเนินการบริหารจัดการ หลักสูตรสถานศึกษา (2551) ได้ศึกษาความคิดเห็นของ พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหาร

โรงเรียนมีบทบาทในการบริหารวิชาการของโรงเรียนและให้ความสำคัญ ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ได้การอบรม พัฒนา ความรู้ด้านงานวิชาการของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งได้รับความร่วมมือร่วมใจจากครูในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน เกิดการยอมรับและศรัทธาในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกรวัลย์ รัตนะ (2556:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และรายงานผลการประเมินงานวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง 2) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน ตามสถานภาพ และวุฒิการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่แตกต่างกันตามประสบการณ์ในการทำงานกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดเล็กมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกับกลุ่มอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดกลาง และขนาดใหญ่/ขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่/ขนาดใหญ่พิเศษมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โครงการต่าง ๆ อย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้อย่างชัดเจน และให้ความสำคัญกับทุกฝ่ายงานอย่างเท่าเทียมกัน ตลอดจนจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบ ติดตาม และรายงานผลการประเมินอย่างต่อเนื่อง ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติ

2. จากผลการเปรียบเทียบความความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน วุฒิการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความเข้าใจหลักสูตรที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพด้านวิชาการ เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดีมีปัญญาและมีคุณภาพชีวิตที่อีกทั้งผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารงานวิชาการอย่างสม่ำเสมอ และมีการจัดอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาทางด้านวิชาการของโรงเรียนแก่ครูผู้สอน จึงทำให้ครูเกิดความเข้าใจและยอมรับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุเทพ นาคสิงห์ (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ปกครองนักเรียนในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูผู้สอนผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ปกครองนักเรียนในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรีเมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าในด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา และด้านการสรุปผล การดำเนินการบริหารจัดการ หลักสูตรสถานศึกษา (2551) ได้ศึกษาความคิดเห็นของ พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทในการบริหารวิชาการของโรงเรียนและให้ความสำคัญ ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ได้รับการอบรม พัฒนา ความรู้ด้านงานวิชาการของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งได้รับความร่วมมือร่วมใจจากครูในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน เกิดการยอมรับและศรัทธาในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกรวัลย์ รัตนะ (2556:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และรายงานผลการประเมินงานวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง 2) กลุ่มตัวอย่างมี

ความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน ตามสถานภาพ และวุฒิการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่แตกต่างกันตามประสบการณ์ในการทำงานกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดเล็กมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดกลาง และขนาดใหญ่/ขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่/ขนาดใหญ่พิเศษมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โครงการต่าง ๆ อย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้อย่างชัดเจน และให้ความสำคัญกับทุกฝ่ายงานอย่างเท่าเทียมกัน ตลอดจนจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบติดตาม และรายงานผลการประเมินอย่างต่อเนื่อง ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นในภาพรวมและราย ด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

2.3 ควรศึกษาการเข้ามามีส่วนร่วมของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น เขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2540). **แนวทางการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ**. กรุงเทพฯ : ครูสภา.

----- . (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ :

องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

ไกรวัลย์ รัตนะ. (2556). **บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา**

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลา.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน.กระทรวงศึกษาธิการ.(2550).**คู่มือดำเนินการ**

พัฒนาหลักสูตรพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับการกระจายอำนาจสำหรับผู้บริหาร

ถนอมรัตน์ สิทธิเสณี.(2550).**ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล**

สังกัดเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน. วิทยานิพนธ์.หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา,มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

ธวัชชัย สิงห์จันทร์. (2551). **แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก**

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยาเขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต.สาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

วรรณภา แซ่ตัน. (2556). **การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา**

กลุ่มบูรพาศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา

สุชาดา สายจีน. (2558). **สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา**

สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

สุมน อมรวิวัฒน์.(2550).**กระบวนการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและธรรมชาติ** กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพานิชย์

สนั่น มีสัจธรรม.(2540).**ทางสายใหม่ของการปฏิบัติราชการ**. กทม:ประสานการพิมพ์

อัครายุทธ ศรีใจอินทร์. (2553).**การนำเสนอกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการตามระบบการประกัน**

คุณภาพการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กแบบรวมเรียน.
ครุศาสตร์ดุขบัณฑิตมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.

